

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Etiam duella priuata à Iulio II. prohibita esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

randulanus, alijque rectè docent, eiusmodi monomachias juri nature repugnare. Quod si juri nature repugnant, rectè Canones dicunt, omnem consuetudinem in contrarium invalidam esse: nulla siquidem legi naturali consuetudo potest præscribere. Duella etiam jure diuino & sacris litteris prohibita esse, nonnulli probant ex omnibus locis, quibus Deum tentare, & occidere prohibemur. Clara saltem est probatio juris Ecclesiastici & diuini positiui. Quippe & olim hoc canones prohibuere, & perspicuis verbis Concilium Tridentinum, cuius decretum huc apponere operæ pretium est. Ita loquitur:

Detestabilis duellorum usus, fabricante diabolo, introductus, ut cruenta corporum morte, animarum etiam perniciem lucretur, ex Christiano orbe penitus exterminetur. Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumq; alio nomine, Domini temporales; qui locum ad monomachiam in terris suis inter Christianos concesserint; eo ipso sint excommunicati; ac jurisdictione, & dominio ciuitatis, castri, aut loci, in quo, vel apud quem duellum fieri permiserint, quod ab Ecclesia obtinent, priuati intelligantur: & si feudalia sint, directis dominis statim acquirantur. Qui verò pugnam commiserint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis, & omniū bonorum suorum proscriptionis, ac perpetua infamia pœnam incurrant, & ut homicida juxta sacros canones, puniri debeant, & si in ipso cōsuetu decesserint; perpetuò careant Ecclesiasticâ sepulturâ. Illi etiam, qui consilium in causâ duelli, tam in jure, quam facto dederint; aut aliâ quacumq; ratione ad id quemquam persuasierint, nec non spectatores, excommunicationis, ac perpetua maledictionis vinculo teneantur: non obstante quocumq; privilegio, seu prauâ consuetudine, etiam immemorabili.

Ducllicum hoc pugnandi genus, suo etiam calculo, & quidem sub excommunicationis pœna, damnauit An. 1508. Iulius II. mense Aprili, verùm quoad Romanæ Sedis subditos dūtaxat. Gregorius XIII voluit eam prohibitionem ad omnes pertinere, sicut & Concilium Tridentinum eam extenderat: & quod Concilium statuit de solenni siue publico duello, id ipse, ob easdem causas, Anno 1582. etiam ad priuatas & non solennes duellationes hunc in modum produxit. *Crescente hominum malitia, fa-*

Bb 2

cinerosi

1. regis leg. Longobard. tit. de monomachia. loã. Bapt. Sufus lib. de iniuritia duelli. Mirandul. li. contr. Posseu. de expugnatione sing. certâ. c. 2 de Cleric. pugn. in duello.

V. Conc. Trid. sess. 25. c. 19.

VI.

Bella, que
incipit ad
tollend. dete-
stabilem.

cinorosi non desunt, qui quod publice prohibitum est, priuatum exsequi non dubitent, dum sic pœnas prædictas eludere se posse arbitrantur. Nos ad hæc euertenda plenius euidentiusq; providendum esse rati, considerantesq; duellum priuatum non minus cruentum & animæ & corpori noxiū esse quàm quod publicè perpetratur: auctoritatè Apostolicà statuimus. (1.) Illos, qui ex condicō. statuto tempore, & in loco conuento monomachiam commiserint, etsi nulli Patrini socijue vocati sint ad id, nec loci securitas habita, nullæne pronocatoria littera, aut denuntiatio- nis chartula præcesserint, censuris & pœnis omnibus à dicto Concilio propositis teneri, perinde ac si publico & consulto abusu singulare certamen iniuissent. (2.) Volentes etiam locorum dominos, si certamen ex condicō. huiusmodi permiserint, aut quantum in se fuerit, non probi- buerint. (3.) Omnesq; illud fieri mandantes, instigantes, consiliū vel fauorem dantes, equos, arma, pecuniam, comestum, & alia subsidia scienter subministrantes, aut (4.) ex campo spectro, vel socios quouis modo se præbeutes, eisdem censuris & pœnis subiacere, etiam si illi, qui ad locum destinatum pugnatūri accesserint, impediti pugnam non commiserint, si per ipsos non steterit, quò minus illa com- mittatur.

VII.

Damnata huius monomachiz multæ grauesq; sunt ra- tiones. Quia aut sunt, purgationis causa, aut ob vindictam, aut ob gloriam & spectaculum. Si ob spectaculum & animi caus- sa, aut ad ostendendum robur & animositatem, ut quondam in amphitheatro, ubi tot gladiatorum paria produerunt Romani; aut ut fecerunt Ioab & Abner, quando dixit Abner ad Ioab: Sur- gant pueri, & ludant coram nobis. Et respondit Ioab: Surgant. Sur- rexerunt ergo, & transferunt numero duodecim de Benjamin ex parte Ithobeth filij Saul, & duodecim de pueris David. Apprehensiq; unus- quisque capite comparis sui, defixit gladium in latus contrarij, & ceci- derunt simul, uocatumq; est nomen loci illius: Ager robustorum in- Gabaon; si, inquam, ob alios oblectandos hoc fiat, crudele est spectaculum & amens consilium, uelle occidere & occidi, ut alij recreentur. At magna est gloria, mortem non formidare, & agrum robustorum locum cerraminis appellari? apud eos for- tasse, qui audaces putant esse fortes. At qui rectè sentiunt, ita ratiocinantur, ut existiment, quemadmodum pro sola gloria hu- mana

2. Reg. 2. 14